

ලොව ම එක ම පවුලක් කරන “චන්ද්‍රිකා”

“මිනිසා සන්නිවේදන සන්නිවේදනයයි. මිනිසාට ජලය, වාතය, ආහාර නොමැතිව සුලු කාලයක් හෝ ජීවත් විය හැකිය. එහෙත් සන්නිවේදනය නොමැතිව ඔහුට එක මොහොතක්වත් ජීවත් විය නොහැකිය.” චන්ද්‍රිකා පණිවුඩ හුවමාරු සංකල්පයේ නිර්මාතෘ ආචාර්ය ආතර් සී. ක්ලාක් වරක් පැවසුවේය. මානව සබඳතා කෙරහි, සන්නිවේදනයේ ඇති එකී වැදගත්කම හා අවශ්‍යතාව සන්නිවේදන තාක්ෂණය දිනෙන් දිනම ලබන දියුණුවත් මඟින් මොනවට පැහැදිලි වේ. මෙහි උච්චතම අවස්ථාව චන්ද්‍රිකා සන්නිවේදනයයි.

විශාල ස්කන්ධයක් සහිත වස්තුවක් වටා, අන්තර්ගත ගුරුත්වාකර්ෂණය හේතුවෙන් චලනය වන්නා වූ තවත් කුඩා වස්තුවක් වන්දිකාවක් නමින් හැඳින්විය හැකිය. මේ අනුව "සඳ" ස්වාභාවික වන්දිකාවකි.

ඉහත සඳහන් මූලධර්මය මත පිහිටා කක්ෂගත කරන කෘත්‍රීම වන්දිකා මගින් තොරතුරු ලබා ගන්නටත්, ලාභදායී ලෙස පණිවුඩ හුවමාරු කරන්නටත් හැකි වී තිබේ.

වන්දිකා, ප්‍රධාන වශයෙන් ස්වයංක්‍රීය සහ ක්‍රියාත්මක වශයෙන් කොටස් දෙකකට වෙන්කර දැක්විය හැකිය. ස්වයංක්‍රීය වන්දිකා මගින් කාලගුණය පිළිබඳ තොරතුරු, පෘථිවි ගවේෂණ තොරතුරු, පෘථිවි ජායාරූප ආදිය ලබා ගත හැකි අතර ක්‍රියාත්මක වන්දිකා මගින් පෘථිවියේ එක් මධ්‍යස්ථානයක සිට තවත් මධ්‍යස්ථානයකට ගුවන් විදුලි, රූපවාහිනී සහ දුරකථන සම්බන්ධතාවන් ඇති කළ හැකි ය.

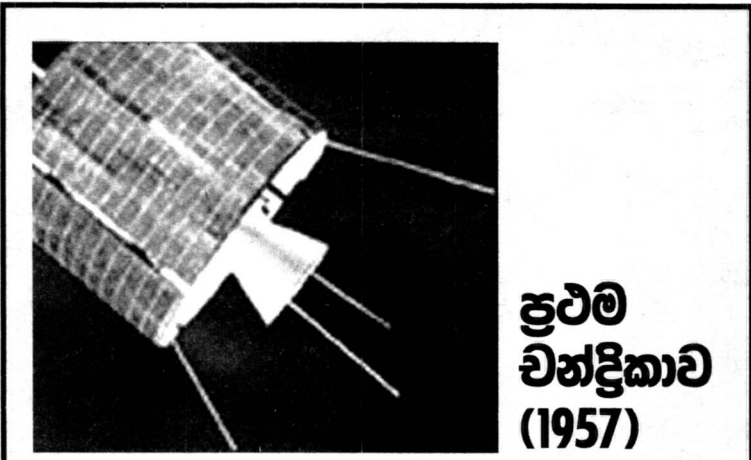
සාමාන්‍යයෙන් සෑම වන්දිකාවක් සඳහාම කක්ෂයක් සහ සංඛ්‍යාත දෙකක් තිබිය යුතුවේයි. මෙම කක්ෂ සහ සංඛ්‍යාත වෙන් කිරීමත් අවශ්‍ය අන්දමට පාලනය කිරීමත් ජීවිතා හි පිහිටි එක්සත් ජාතීන්ගේ ජාත්‍යන්තර විදුලි සංදේශ සංගමය (අයි ටී යූ) මගින් සිදු කෙරේ. එමෙන්ම මෙහි තීරණී සම්පාදනය කරනු ලබන්නේ සෑම රාජ්‍යයක් ම සාමාජිකත්වය දරන්නා වූ අන්තර් රාජ්‍ය සමූහවක දී කරනු ලබන ඡන්ද විමසීමක දී ය.

අයි ටී යූ ආයතනය සතුව විවිධ වන්දිකා ක්ෂේත්‍ර ඇති අතර ඒවා නම් කරනු ලබන්නේ එමගින් කරන්නා වූ කාර්යයන්වලට අනුවය. මෙලෙස නම් කළ ක්ෂේත්‍ර අතර ප්‍රධාන වශයෙන් ස්ථිර, විකාශන සහ පෘථිවි ගවේශන යනුවෙන් කොටස් තුනක් ඇත.

ස්ථිර වන්දිකා සේවාව මගින් එක් ස්ථානයක සවිකර ඇති සම්ප්‍රේශනාගාර කිහිපයකට තොරතුරු විකාශනය කරයි. විකාශන වන්දිකා සේවාව රූපවාහිනී, ගුවන් විදුලි සහ කුඩා සම්ප්‍රේශනාගාර සමග සෘජුව සම්බන්ධ වී පවතියි.

පෘථිවි ගවේශන වන්දිකා සේවාව සාමාන්‍යයෙන් අධෝරක්ත සංඛ්‍යාත මගින් කාලගුණික තත්ත්වය, මුහුදු තත්ත්වය, බනිජ සමපත් ආදිය පිළිබඳ විස්තර, ජායාරූප, ගනු ලැබේ.

බොහොමයක් පෘථිවි ගවේශන වන්දිකා

ප්‍රථම වන්දිකාව (1957)

1957 ඔක්තෝබර් මස එක්තරා දිනෙක අහසින් පැමිණුණු අඛණ්ඩ "බ්ප් බ්ප්" හඬක්, පෘථිවි සන්නිවේදන මධ්‍යස්ථානවලට ග්‍රහණය වන්නට විය. ඉතිහාසගත එකී සංඥ නිකුත් වූයේ මිනිසා තැනූ, ලොව ප්‍රථම සාර්ථක වන්දිකාවෙහි. රුසියානුවන්ගේ ජයග්‍රහණයක් වූ "ස්පුට්නික් I" මෙසේ සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ ජයග්‍රාහී පියවරක් ලෙස ඉතිහාසයට එක් විය.

"ස්පුට්නික් I" වන්දිකාවේ ආගමනය වොෂිංටනය තුළ සන්නාසය උපදවීමට හේතු වූයේ, අභ්‍යවකාශ තරගාවලියේ ඔවුන්ගේ ස්ථානය කෙතරම් පසුපසින් වේදැයි අමර්කාවට අවබෝධවීමත් සමගය.

ඔවුන්ගේ කනස්පල්ල දෙගුණ නෙගුණ වූයේ, ඉන් තෙමසකට පසු, මැන්ගාඩ් රොකට්ටුව මගින් උඩු ගුවනට විදිනු ලැබූ ඇමරිකානුවන්ගේ ප්‍රථම වන්දිකාව, එහි ජ්වලන ක්‍රියාවලියෙන් විනාඩි දෙකකට පසු පුපුරා විනාශවීම නිසාය.

1958 ජනවාරි මස, ජුපිටර් රොකට්ටුව මගින් "එක්ස්ප්ලෝරර් I" වන්දිකාව උඩු ගුවනට දියත් කෙරුණේ, ඇමරිකාවේ, ප්‍රථම සාර්ථක වන්දිකාව ලෙස ඉතිහාසයට එක් වෙමිනි.

'වන්දිකා' පිළිබඳ සිද්ධාන්තය, බැලූ බැල්මට සරලය. නියමිත වේගයෙන්, නිවැරදි මාර්ගයක් ඔස්සේ උඩු ගුවනට යැවෙන කිසියම් වස්තුවක් පෘථිවි කක්ෂයගත වී එහි රැඳෙමින්, කිසියම් කාලසීමාවක් පුරා සන්නිවේදන සේවා සැපයීම එම සිද්ධාන්තයයි. එසේ නියමිත දුරින් අභ්‍යවකාශයේ පිහිටුවන වන්දිකාවක් පෘථිවියේ භ්‍රමණයත් සමඟ එහි පිහිටුම පවත්වා ගනී. මෙම සිද්ධාන්තය බැලූ බැල්මට සරල වුවද එම අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීම එතරම් පහසු කටයුත්තක් නොවීය.

කක්ෂගත කර ඇත්තේ, ධ්‍රැවීය කක්ෂය හෙවත් උතුරේ සිට දකුණට දිවෙන අත්වායාමක කක්ෂය තුළයි. මෙවන් වන්දිකාවක සෑම පථයක් ම පළමු පථයට වඩා අංශක කීපයක් නැගෙනහිරට බරව තිබෙන අතර එම හේතුව නිසා දින කීපයක් තුළ දී මුළු පෘථිවි ගෝලයේ ම ජායාරූප ගැනීමේ හැකියාව එය සතුය. පෘථිවියට කි.මී. 700 ක් ඉහළින් පිහිටා ඇති එම කක්ෂය පෘථිවි ගවේෂණ වන්දිකා සඳහා ඇති හොඳම කක්ෂය බව විද්‍යාඥයන්ගේ අදහසයි. මෙවන් වන්දිකාවක සාමාන්‍ය වේගය කි. මී. 1 පැ. 700 කි.

පෘථිවියෙන් විශාල ප්‍රදේශයක් හසුකර ගත යුතු වන්දිකාවක් බොහෝ විට උපයෝගී කර ගන්නේ නිරකම්ප ජී. එස්. මී. (පෘථිවි ස්ථාවර) කක්ෂයයි. සාමාන්‍යයෙන් මෙවන් වන්දිකාවක් පැයට කි.මී 11,070 ක වේගයෙන් ගමන් කරයි. මෙම වේගය නිසා ඇතිවන කේන්ද්‍රාපසාරී බලය පෘථිවියේ කේන්ද්‍රාභිසාරීබලය සමතුල්‍යය කිරීමට ප්‍රමාණවත් වන නිසා,

එමගින් පෘථිවිය සහ වන්දිකාව අතර අන්තර්ගත සබඳතාවක් ගොඩ නැගේ.

ක්ෂුද්‍ර තරංග කුලුනක් මෙන්, වන්දිකාවක් ගුවන් විදුලි, රූපවාහිනී හෝ දුරකථන පණිවුඩ කීපයක් සම්බන්ධ කරන උපකරණවලින් යුක්තය. තමාට ලැබෙන සංඥා වර්ධනය කර, පසු ගමන් සංඛ්‍යාතයකට පරිවර්තනය කර ඇත්තේවත් මගින් පෘථිවියට සම්බන්ධ කිරීමේ හැකියාවක් වන්දිකාවකට ඇත. එය 'ට්‍රාන්ස්පෝන්ඩර්ස්' (Transponders) ක්‍රියාවලිය නමින් හැඳින්වෙයි.

එමෙන්ම වන්දිකාවක් මගින් දෙනු ලබන සංඥා උකහා ගැනීම සඳහා වෘත්තාකාර ඇත්තේවත් සහ සම්ප්‍රේශනාගාරයක් පෘථිවිය මත ගොඩනගා තිබිය යුතුය. මෙම සම්ප්‍රේශන යන්ත්‍රවලට වන්දිකා මගින් දෙනු ලබන එස්. එච්. එච් තරංග ලබා ගැනීමේ හැකියාව තිබිය යුතු අතර දීර්ඝ ගමනකින් පසු ලැබෙන සංඥා වර්ධනය කිරීම සඳහා අවතාද වර්ධකයක් (Low noise Amplifire) ද තිබිය යුතුය. එමෙන් ම එස්. එච්. එච්. සංඥාවලට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා 'ඩිමොඩියුලේටරය' (විභව්‍යවකවර්ධක) ක් ද සම්ප්‍රේශනාගාරවල සවි කර තිබිය යුතුය.

වන්දිකාවක ආයු කාලය වසර 14 ක් පමණ වේ. එහෙත් වසර 15 / 16 පමණ කාලයක්

එහි සේවය ලබාගත හැකිය. කක්ෂගත කළ දින පටන් පෘථිවි පාලක මැදිරිය මගින් පාලනය කළ යුතුය. මෙහි කක්ෂය වෙතස් චූට්-හොන් ඒ තුළ සවි කළ "වායු සම්පීඩක" හැරවීමෙන් නියමිත ස්ථානයේ පිහිටුම්ගත කළ හැකිය. මේ අනුව නියමිත ආයු කාලය ගත වන තුරු එය දැරුවෙක් මෙන් රැක බලා ගත යුතුය.

සෝවියට් සංගමය ලොව ප්‍රථම වන්දිකාව ගුවනට තංවා අධිසියවසකට ආසන්න වී ඇති මෙම අවධියේ දී වන්දිකා තාක්ෂණය විවිධ වෙනස්වීම්වලට භාජනය වී ඇත. අද එය බෙහෙවින් දියුණු වී ඇති අතර, පෘථිවි ස්ථාවර කක්ෂයෙහි සමහර ප්‍රදේශ දිනෙන් දින ම තදබද වෙමින් පැවතීම තදබල ගැටළුවකි.

1970 දශකයේ මුල් භාගයේ සිට වන්දිකා මගින් කාලගුණික තොරතුරු ලබා ගැනීම ආරම්භ කළ ශ්‍රී ලංකාව, අද වන විට ආසියා පැසිෆික් කලාපයේ වූ වන්දිකා 50 කින් පමණ විවිධ වූ සේවා රැසක් ලබා ගනී.

මේ අයුරින්, පණිවුඩ හුවමාරුවේ දී දත්ත සැපයුම සේවාවේ දී සහ රූපවාහිනී වැඩසටහන් ලබා ගැනීමේ දී අප විසින් ඒ ඒ රටවලට නියමිත බදු මුදල් ගෙවිය යුතු වේ.

සහයෝගිතා පදනමක් මත තනිවම අභියෝගවලට මුහුණ දෙනවා වෙනුවට කෙලින් ම දියුණු ජාතීන් ගේ ක්‍රම කුලියට ගැනීම හෝ බදු ගැනීම පහසු ය. ඉක්මන් කටයුතු ය. තමුත් මෙහි අවාසියක් ද ඇත. එනම් තුන් වැනි ලෝකයේ අවශ්‍යතාවන් සඳහා කුමන ආකාරයක තාක්ෂණයක් නිබිය යුතු ද යන්න දියුණු ජාතීන්ට තීරණය කරන්නට ඉඩ හැරීම ය.

ඉන්දියාව, සෝවියට්දේශයේ ආධාර ඇතිව තම ප්‍රථම වන්දිකාව 1967 දී ගුවන් ගත කළ ද සිට ඔවුන් තමන් ගේ ම හැකියාව තුළින් 1980 දී 'රෝහිනී' ගුවනට තංවන තත්ත්වය දක්වා දියුණු විය. (තමුත් මෙහි දී සමහර කොටස්

“නාසා” හි “Syncom” ව්‍යාපෘතිය (1963)

පෘථිවි භ්‍රමණ වේගයට සමකාලීන කක්ෂයක ගමන් කරන හෙවත් “භූ වේගසම” සංකල්පය සහතික කරමින්, 1963 ජූලි මස Hyghes ගුවන්යානයේ ආධාරයෙන් නාසා ආයතනය විසින් පර්යේෂක “Syncom II” දියත් කරනු ලැබිණි. එය, ලොව ප්‍රථම “භූ වේග සම” සන්නිවේදන වන්දිකාවය. එහි වැඩිමහල් සොහොයුරිය වූ “Syncom I” එම වසරේ දී ම දියත් කිරීමට යාමේදී විනාශ විය. තමුත් එහි දෙවැනි පියවර විශාල සාර්ථකත්වයක් අත් කර ගත්තේය. ප්‍රථම, සජීව, වන්දිකා දුරකථන පණිවුඩ හුවමාරු ක්‍රමය (two-way) එමගින් රැගෙන ගියේය. ඒ අනුව වොෂිංටන් චතුරප්‍රයේ සිටි ඇමරිකානු ජනාධිපති ජෝන් එෆ් කෙනඩි අප්‍රිකාවේ සිටි නයිජීරියානු අගමැති අබුබකර් බාලේවා සමඟ ප්‍රථම වරට, මෙම තව තාක්ෂණය ඔස්සේ සංවාදයෙහි යෙදුණේය.

තෙවැනි Syncom වන්දිකාව මගින්, 1964 ටෝකියෝ ඔලිම්පික් ක්‍රීඩා උළෙල, රුපවාහිනිය ඔස්සේ සජීවී ලෙස ලොව පුරා විකාශය කරවීමට සමත් විය.

මේ අයුරින්, භූ වේග සම කක්ෂයක සිට සන්නිවේදන කටයුතු කරන, සන්නිවේදන වන්දිකා තව පරපුරක ආරම්භය ලෙස “Syncom” හඳුන්වා දිය හැකිය.

නිපදවීමට ඇමරිකාවේ සහය ලබා ගැනීමට ඔවුන්ට සිදු විය.) 1983 සැප්තැම්බර් මාසයේ දී ඉන්දියාව තවත් බහුකාර්යය වන්දිකාවක් ගුවනට තංවනු ලැබීය. මේ අනුව අද වන විට සාර්ථක වන්දිකා 3 ක් උඩු ගුවනට හැරීමට ඉන්දියාව සමත්ව තිබේ. එහෙත් ඔවුන් ගේ හතර වැනි උත්සාහය අවසනාවන්ත ලෙස අසාර්ථක විය.

නිතරම පාහේ ස්වාභාවික ව්‍යසනයට නැඹුරුව ඇති ඉන්දියාව වැනි රටකට කාලගුණය පිළිබඳ ඉතාමත් තීව්‍රදී තොරතුරු ලබා ගැනීම අතිශය වැදගත් ය.

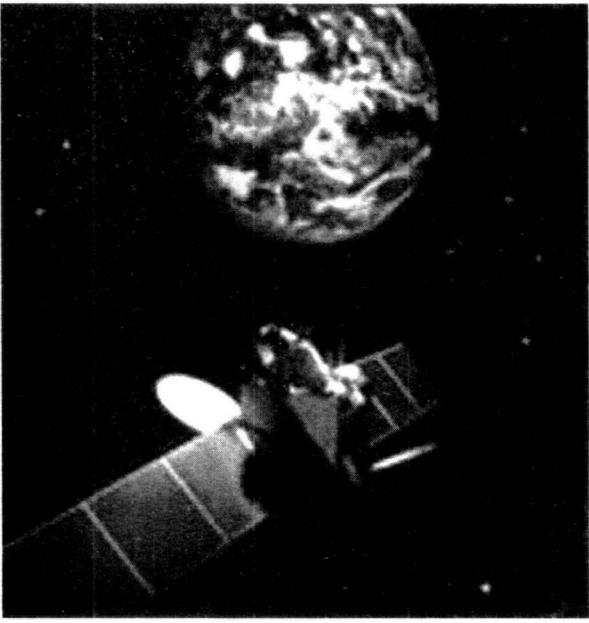
ඉන්දියාව මෙම අවශ්‍යතාවය සපුරාගෙන ඇත. ජී. ඇස්. ඕ. හි කක්ෂගතව ඇති ඔවුන් ගේ ජාතික වන්දිකාවක් මගින් අවශ්‍ය තොරතුරු එම රටට සපයා දෙයි. එමෙන් ම ඔවුන්

Early Bird (1965)

ලොව ප්‍රථම වානිජ සන්නිවේදන වන්දිකාව “Early Bird” ය. 1965 අප්‍රේල් 6 වැනිදා එය අභ්‍යවකාශගත කෙරිණි. සමකයට සැතපුම් 22,300 ක් ඉහළින් වූ භූ වේග සම කක්ෂයේ ස්ථානගත කිරීමෙන් අතතුරුව වානිජ සේවා කටයුතු සඳහා යොදා ගන්නා ලදී. යුරෝපය සහ උතුරු ඇමරිකාව අතර නිරීක්ෂණ කටයුතු සඳහා එය නිබඳව සෑදී පැහැදී සිටියේ ය. තමුත් මෙහි දුර්වලතා වූයේ, එහි සුර්යාඵලක සුර්යයා වෙත නිරාවරණය වීමෙන් පමණක් ක්‍රියාත්මක වීමය. ආරෝපණය කර තබා ගත හැකි බැටරියක් නොමැති වීම විශාල අඩු පාඩුවක් විය.

Early bird වන්දිකාව මගින් සියලුම ආකාරයේ ජාල අවහිරතා (දුරකථන, රුපවාහිනී, ටෙලිග්‍රෆ් සහ ෆැක්සිමයිල් (අනුපිටපත් හුවමාරුව ඇතුළුව) හසුරුවන ලදී. ක්‍රියාකාරී ජීව කාලය මාස 18 ක් ලෙසට එය සැලසුම් කර තිබුණද, වසර 4 ක පමණ සේවාදායකත්වයක් ලබා ගත හැකි විය.

එක්වරකට, සමගාමී දුරකථන ඇමතුම් 240 ක් හෝ එක් රුපවාහිනී තාලිකාවක් හැසිරවීමට එයට හැකියාව තිබිණි. නූතන සන්නිවේදන වන්දිකා ඊට සාපේක්ෂව අතිශය දියුණු මට්ටමක පවතී.

කාර්යක්ෂම පණිවුඩ හුවමාරු ක්‍රමයක් ද දියුණු කරගෙන ඇත.

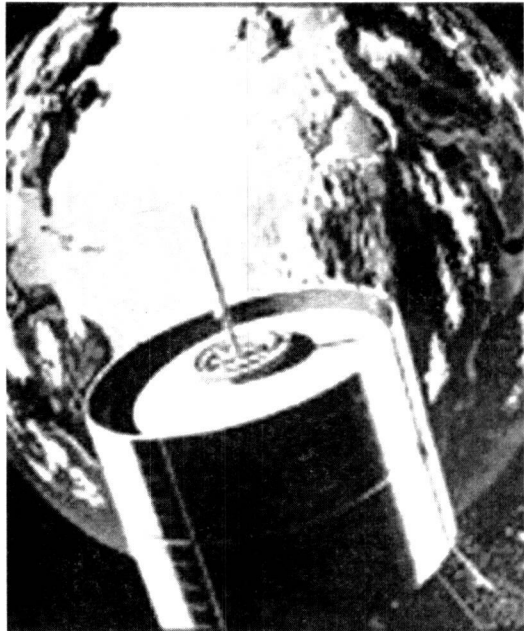
චන්ද්‍රිකාවේ ඇති වායු ගවේෂණ ක්‍රම මගින්, සෑම පැය 1/2කට වරක් ම කාලගුණය, සුළි සුළං, මුහුදු තත්ත්වය සහ වලාකුළුවල උෂ්ණත්වය ආදී සාරවත් විස්තර ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. එය මුළු ඉන්දියාව ද තදසන්න මුහුදු සහ ගොඩබිම් ද සිතියම ගත කරන අතර එම තොරතුරු ස්වයංක්‍රීය දත්ත එක්රැස් කිරීමේ වේදිකා (ඩී. සී. පී.) වලට සැපයේ. එමගින් මෙම තොරතුරු තවදිලිසේ පීහීටි කාලගුණ මධ්‍යස්ථාන වෙතට විකාශනය කෙරෙන අතර එතැනින් ළඟදීම සිදුවන කාලගුණික විපර්යාස ආදිය පිළිබඳ විස්තර රටට දත්වනු ලැබේ. ඉන්දුනීසියාව ද 'පලපා' නමින් තමන් ගේ ම චන්ද්‍රිකාවක් උඩුගුවනට යවා තිබේ. මැලේසියාව හා තායිලන්තය ද අද තමන් ගේ ම චන්ද්‍රිකාවලට හිමි කම් කියන සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් ය.

මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ තුන් වැනි ලෝකයේ ඇතැම් රටවල්, තමන්ට අවශ්‍ය අභ්‍යවකාශ තාක්ෂණය නිසි අයුරින් දියුණු කරගෙන ඇති බව ය. එම නිසා පැහැදිලි අන්තර් සහෝගීතා පදනමක් තුළින් තුන්වැනි ලෝකය වසා පැතිර ඇති බඩගින්න, දිළිඳුකම සහ රෝගවලට ඉක්මනින් ම පිලිතුරු සැපයිය හැකි වනු ඇත. කෙසේ වෙතත් සෘජුව ම හෝ වක්‍රව හෝ අභ්‍යවකාශයට පිවිසීම තුන් වැනි ලෝකයේ සෑම රටක ම ප්‍රබල අවශ්‍යතාවක් බවට පත්ව තිබේ.

දියුණු ජාතිකව වඩා, දියුණු වෙමින් පවත්නා ජාතිකව චන්ද්‍රිකා තාක්ෂණය අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් බව වරක් ආතර් සී. ක්ලාක් මහතා ප්‍රකාශ කළේ මේ නිසා විය හැකිය.

පසුකාලීන සන්නිවේදන චන්ද්‍රිකා

ලෝක ව්‍යාප්ත සන්නිවේදන ජාලයක් නිර්මාණය කිරීමට 1969 දී දියත් කළ Intelsat III චන්ද්‍රිකාව උපකාරී විය. එමගින් ලෝක ව්‍යාප්ත රූපවාහිනී සහ දුරකථන සන්නිවේදන ජාලයක්, අත්ලාන්තික්, පැසිෆික් සහ ඉන්දියානු සාගරික කලාප යා කරමින් බිහි විය.

1980 දශකයේ දී බහු කිරණ ඇත්වෙනා (multiple - beam antennas) හඳුන්වාදීමත් සමඟ චන්ද්‍රිකාවේ බලය, පෘථිවියේ කුඩා ප්‍රදේශවලට පවා ඒකරාශී කරගත හැකි වීම නිසා කාර්යක්ෂමතාවෙහි තව ප්‍රවණතා ඇති විය. එමගින් කුඩා ප්‍රදේශයක් පවා ආවරණය කිරීමේ හැකියාව ලැබිණි. අඩු වියදම් පෘථිවි මධ්‍යස්ථාන ද එහි වාසියක් විය. සමගාමී දුරකථන ඇමතුම් සහ රූපවාහිනී නාලික හසුකර ගැනීමේ ධාරිතාව වර්ධනය කර ගැනීමට ද එමගින් හැකි විය.

පියවරෙන් පියවර ඉදිරියට ආ චන්ද්‍රිකා සන්නිවේදන තාක්ෂණය, වර්තමානයේ බෙහෙවින් දියුණුවට පත්වී තිබේ. ලොව විවිධ රටවලින් යවනු ලැබූ චන්ද්‍රිකා රැසක්, අද මුළු ලොවම එකම පවුලක් බවට පත් කිරීමට දයක වී තිබේ. මේවායින් ඇතැම් ඒවා එක් කාර්යයකට පමණක් විශේෂිත වුවද බොහොමයක්, බහු කාර්ය චන්ද්‍රිකාය. අද බොහෝ සමාගම් සංඛ්‍යාවක් ද සිය ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා චන්ද්‍රිකා භාවිතයට යොමු වී තිබේ.

